

Petit, Bibl. Acad. Gr (σλ. 2ii).

Ιωαννίφ

(Ἄρχιμ. Μητρ. Επιμηκ.).
18οι.

·γού τοῦ L. Petit περιγράφεται ἡδ' ὅπως τὸ βιβλίον:

«Ἀνοχούσια τοῦ ἀγίου Ἐνδόξου ὁσιομάρτυρος Νινοχᾶς τῷ νέῳ, τῷ ἐτῶντος, καὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Λαζαρίου Βουνένοις, ἀσπιζόμενος, καὶ ἀθλίσαντος. Πάρα Αισανίς ἱερομονάχης τοῦ Διαμρούσσεη τρώτου μὲν συντεθεῖσα, δὲ μᾶλλον εἰπεῖν ψευδοθεῖσα. Διάτροφος δὲ τῆς ἔτερης συντεθεῖσα, καὶ διορθωθεῖσα πάρα τοῦ ταπεινοῦ ἢν ἱερομονάχοις γίωσκε, καὶ ἀρχιμανδρίτερος τῆς μεγάλης Ἐνιδησίας τοῦ ἦν φουρνᾶς τῶν Ἀγράκηων. Αξιώσει καὶ δερμῆ ἐπιμήεια τοῦ τιμιωτάτου καὶ προγιωτάτου μηρύ

Χωνεγταύτιου νίοῦ τοῦ μαναρίτου Ἀλεξίου τοῦ ἐν οὐρανοῖς κλειτζοῦ τῶν
πατρόφρεσκων. "Ἐν τῇ βιατρᾷ πάντες μαι ἵερος ράος αὐτοῦ τοῦ ὀρθοδόξου
παμπατάργου Νικόλαος. φύγα! Ἐντιγράφη, 1791. Τραπέζη Δημήτριος Θρασού τῷ ἐ^τ
ωννινών. Συγ. licenza de' superiozi. >>

Ly- 4° de 42 pages. Au verso du titre, gramma du saint. Pas de syntaxe,
mais, p. 29-42, vie du saint, précédée, p. 27-28, d'une dédicace à Constantin par
Joseph de Phourna, datée de 1790, φαρναΐ φίλοντος. La vie proprement
dite a pour incipit: Οὗτος ὁ παρηγόρης μαι ἀγίτητος τοῦ Χριστοῦ εργά-
της υἱος Νικόλαος.